

Drawing by John R Hume,
courtesy of Scotland's Churches Trust

St Mary Magdalene's Church

7, Glenearn Road, Perth, PH2 0BD

Tel: 01738 336141

Rev. Bogdan Palka S.D.S. - Parish Administrator

Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590) - Permanent Deacon

PARISH MOTTO - 'THE BEST IS YET TO COME'

4 Niedziela Zwykła B

28 Stycznia 2024

Duch zamieszania

Dzisiejsza Ewangelia jest pytaniem o twoją czystość duchową. Pomyśl, czy twoja duchowość nie jest zainfekowana którąś z powyższych ingerencji i czy wróg nie zaczął już swojego ukrytego ataku na ciebie? Choć rzadko słyszymy o wypadkach egzorcyzmów, to jednak ludzi spętanych złem i demoniczną władzą nad sercem jest coraz więcej. Oficjalne dane mówią, że populacja Unii Europejskiej jest w 30 proc. psychicznie zdeformowana. Psychiczna choroba lub deformacja nie musi być opętaniem, ale ile zniewoleń grzechem jest odpowiedzialnych za nasze deformacje osobowościowe?

Zapewne większość! Grzech jest chorobotwórczy. Przyczyną ingerencji demonicznych są prawie zawsze grzechy ludzkie. Zdarza się, że jest nią dopust Boży. Bóg dopuszcza atak złego ducha na człowieka, aby wywyczyć go w pokorze, cierpliwości i umartwieniu, albo po to, by nawrócić środowisko. To znamienne, że św. Marek, zaraz po powołaniu pierwszych uczniów, opisuje egzorcyzm Jezusa spełniony na opętanym, który dotychczas ukrywał się w pobożnym środowisku, zapewne modląc się gorliwie jak reszta uczestników nabożeństw.

To jest właśnie charakterystyczne, że demon znosi granice, miesza świętość z tym, co najohydniejsze, nie wzbrania się przed świętokradztwem i bluźnierstwem. Ten człowiek był religijny, ale zbuntowany, modlił się, ale był nieposłuszny woli Boga. Ukrywała się w nim potworna sprzeczność. Ekstremalne zachowania emocjonalne, krzyk albo mroczne milczenie przyciągające uwagę, oskarżenie Boga

o zamiar unieszczęśliwienia człowieka i jednocześnie wyznawanie w Jezusie bóstwa.

Duch nieczysty, zapewne nie tylko przez to nieczysty, że duchowość tego człowieka została zmieszana, ale być może miało to związek z jego nieczystością seksualną. Kłopoty z seksualnością biorą się nierzadko ze środowiska rodzinnego, w którym wymagania intelektualne, tyrania ambicji, kult pieniądza lub kariery albo rozbicie związku małżeńskiego uniemożliwiają obdarowywanie dzieci miłością i czułością. A to już jest furtka do zniewoleń i wreszcie opętań. Naskórkowa religijność, ograniczająca się do namiastkowej spowiedzi raz do roku i rzadkich odwiedzin w świątyni, prowadzi do pustki duchowej, którą łatwo nawiedzają ciemne siły duchowe.

Notoryczne przyjmowanie Komunii Świętej w stanie grzechu ciężkiego albo notoryczne zatajanie grzechu ciężkiego przy spowiedzi to najczęściej uczęszczana ścieżka złych duchów. Zaczyna się niewinnie, nawet od pokemonów, później pojawia się zamiłowanie do agresywnej muzyki, pornografii czy noszenia czy tatuowania symboli okultystycznych, zainteresowanie magią, wizerunkami demonicznymi, amuletami. Fascynacja duchowymi praktykami związanymi z wierzeniami hinduistycznymi, tybetańskimi. Wywoływanie duchów, karty tarota, horoskopy, jasnovidztwo, bioenergoterapia, posługiwanie się wahadełkiem.

Wreszcie to wszystko już nie wystarcza i dusza ludzka zostaje wessana przez szatana, doprowadzając do jawnego satanizmu. Pozornie człowiek taki wydaje się co najwyżej interesującym i pociągającym oryginalnym egzemplarzem popkultury, odwiedzającym nocne kluby. Ale wystarczy spojrzenie Jezusowi w oczy, obecność Chrystusa w kapłanie, w świątyni, odgłos modlitwy, by zmanifestowała się z ogromnym krzykiem mroczna siła żerująca na ludzkim istnieniu. Najważniejszą rzeczą jest to, aby ochronić w sobie łaskę Bożą: ten bowiem, kto żyje pod parasolem łaski, jest chroniony przez Boga. W życie łaską wprowadzają nas sakramenty, przez które działa Duch Święty.

Na pierwszym miejscu trzeba postawić systematyczną spowiedź i Eucharystię. Zasada w walce duchowej jest jedna: bronić w sobie życia łaski Bożej. Dzięki temu Król – Jezus Chrystus – będzie mógł w nas panować. Chociaż Zły będzie się starał, nie przemoże tej wewnętrznej twierdzy, jaką tworzy w nas łaska uświęcająca. To jest jedna rzeczywistość. Drugą bardzo prosto określił ks. Rene Laurentin w swej książce Szatan – mit czy rzeczywistość. Mówi o tym, żeby po prostu pozamiatać przed swoimi drzwiami.

Co to znaczy? Chodzi o to, by nie dopuszczać do progę swojego domu, do swojego środowiska życia tego wszystkiego, co może nieść niebezpieczeństwo zniewolenia: magii, chodzenia do wróżek, wróżenia z kart, z fusów, z kart tarota, korzystania z medycyny okultystycznej. Poza tym posprzątać to znaczy poukładać w sobie system wartości. Zbigniew Herbert w Przesłaniu Pana Cogito pisał: „Idź wyprostowany wśród tych, co na kolanach, wśród odwróconych plecami i obalonych w proch. Ocalałeś nie po to, aby żyć. Masz mało czasu, trzeba dać świadectwo”. Dla nas chrześcijan życie zgodnie z sumieniem to nieustanne dawanie świadectwa Ewangelii. To świadectwo życia: dobroć, sprawiedliwość, miłosierdzie, życie w prawdzie. To ciągłe podejmowanie wysiłku pracy nad sobą stanowi o naszym człowieczeństwie. To człowiek sam decyduje o swojej wolności. Nawet będąc w niewoli czy więzieniu można być wolnym człowiekiem. Wolność jest wewnętrznym stanem ducha, i jeśli człowiek sam nie odda wolności, to nikt nie może mu jej zabrać.

Fr Bogdan SDS

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 8:30am i 12:00pm.

Okazja do spowiedzi przed Mszą św. od godz. 11:15pm.

Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII:

Poniedziałek

– Nie ma Mszy św. Parafialnej

Wtorek – Sobota

– Msze św. o godz. 9am (po angielsku)

Piątek

– Msza św. o godz. 7pm (po polsku)

Adoracja Najświętszego Sakramentu z błogosławieństwem Eucharystycznym

– Piątek od godz. 6:15 do 6:55pm.

Sakrament Pokuty (Spowiedź)

– Piątek o godz. 6:30pm (przed Mszą św.) i w Niedzielę od godz. 11:15am (przed Mszą św.)

Niedzielną Składka (Kolekta):

Niedziela 21-go Stycznia 2024 – 787.50.

“Bóg zapłać” za wszystkie złożone ofiary i troskę o naszą parafię.

Nasza druga kolekta dzisiaj jest na Fundację Organy.

Kalendarz Liturgiczny

W tym tygodniu wspominąć będziemy

W poniedziałek 29-go stycznia
4 Tydzień Okresu Zwykłego

We wtorek 30-go stycznia
4 Tydzień Okresu Zwykłego

We środę 31-go stycznia
Wspomnienie św. Jana Bosko, kapłana

W czwartek 1-go lutego
4 Tydzień Okresu Zwykłego

W piątek 2-go lutego
Święto Ofiarowania Pańskiego
/Matki Bożej Gromnicznej

W sobotę 3-go lutego
4 Tydzień Okresu Zwykłego

Liturgia Dziecięca

Liturgia dla dzieci w naszej parafii w jedną z niedziel każdego miesiąca. Następną Msza św. dziecięca będzie 11 lutego 2024 r. o godz. 12pm. Zapraszamy do uczestnictwa!

Humor na Niedzielę

Do bram Nieba puka duszyczka. Święty Piotr pyta:

- *Co dobrego uczyniłaś na Ziemi?*
- *Raz dałam 10 złotych nieszczęśliwej kobiecie, a innym razem 5 złotych głodnemu dziecku.*
- *Co z nią zrobimy? - pyta Archaniola święty Piotr.*
- *Oddajmy jej te 15 złotych i niech idzie do diabła!*

2 lutego - Święto Ofiarowania Pańskiego

W piątek 2 lutego przypada Święto Ofiarowania Pańskiego zwane też w naszej polskiej tradycji Świętem Matki Bożej Gromnicznej. Msza św. tak jak w każdy piątek o godz. 7pm w czasie której będzie poświęcenie świec, gromnic. Zapraszam do udziału!

Święto Ofiarowania Pana Jezusa w Świątyni

Czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu Kościół obchodzi Święto Ofiarowania Pańskiego, zwane dawniej świętem Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny, a w tradycji polskiej świętem Matki Bożej Gromnicznej. Ofiarowanie Pana Jezusa w Świątyni Jerozolimskiej było ważnym wydarzeniem w życiu Świętej Rodziny.

Według Prawa Mojżeszowego każda kobieta przez czterdzieści dni po urodzeniu chłopca, a przez osiemdziesiąt dni po urodzeniu dziewczynki pozostawała „nieczysta”. Nie wolno jej było dotykać niczego świętego, ani wchodzić do świątyni. Po upływie tego czasu matka musiała przynieść do świątyni jednorocznego baranka. Jeśli zaś ona jest zbyt uboga, aby przynieść baranka, to przyniesie dwie synogarlice, albo dwa młode gołębie, jednego na ofiarę całopalną i jednego na ofiarę przebłagalną za nią i będzie oczyszczona (por. Kpł 12,8). Pamiątkę tego dnia, Kościół obchodził już w IV wieku.

Od połowy V wieku ustalono datę 2 lutego jako Święto Prezentacji Dzieciątka Jezus. W VII wieku pojawia się nazwa Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny. W tradycji polskiej, dzień ten nazywa się świętem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. W czasie Ofiarowania, starzec Symeon wziął na ręce Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: Światłość na oświecenie pogan i na chwałę ludu Izraela (Łk 2,32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w V wieku. Natomiast od X wieku upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa – Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury... W Polsce święto Ofiarowania Pana Jezusa ma charakter wybit-

nie Maryjny. Widzimy Maryję, jako Tę, która sprowadziła na ziemię niebiańskie Światło i która tym Światłem nas broni oraz osłania od wszelkiego zła. Dlatego często bierzemy do rąk gromnice, zwłaszcza w niebezpieczeństwach wielkich klęsk i grożącej śmierci. Poświęcone 2 lutego świece, jakby widomy znak Bożej Jasności, zapala się w trudnych życiowych chwilach po to, aby „zadziałała” interwencja Bożej Opatrzności. W religijnej tradycji polskiej podczas burzy, nadal stawiamy świece – gromnicę w oknach. Gromnicami zażegnawano klęski gradowe. W każdym domu katolickim powinna być przynajmniej jedna gromnica. Zapala się ją także przy konającym, aby Maryja – Ta, która niosła do świątyni Jezusa – Światłość Prawdziwą, prowadziła dusze umierających wprost do wiekuistej światłości, do nieba. Z Uroczystością Matki Bożej Gromnicznej kończy się w Polsce okres śpiewania kolęd, trzymania żłóbków i choinek – kończy się „przedłużony” okres Bożego Narodzenia.

Pani Gromniczna

Szczególnie rzewny i chwytający za serce jest motyw podań ludowych o Matce Bożej Gromnicznej, która „pod płaszcż swej przemożnej opieki bierze wszystkie sieroty, a zwłaszcza te, których matki pomarły trzymając w stygnącej dłoni zapaloną gromnicę. Umiera człowiek, kończy się jego ziemski wędrówka, przy jego łożu gromadzi się rodzina.

Umierający, wyrazem swych oczu, daje znać, że czegoś chce i każdy wie, o co prosi i w stygnącą już dłoń podają mu zapaloną gromnicę... W serce wstępuje ufność, że u jego łoża stoi Pani Gromniczna, by swego wiernego czciociela przeprowadzić przez bramę śmierci ze światłem gromnicy w ręku”. Ludowy poeta Józef Strug, tak przed wielu laty pisał o Gromnicznej świcy:

**Gdy życie nasze dobiegnie do końca,
Gdy Bóg ostatnie godziny policzy,
Niech nam zaświeci, jak promienie słońca,
Światło gromnicy.**

**Gdy nasze czoło pot śmiertelny zrosi,
Gdy nasze łoże obstąpią szatani,
Twojej obrony niech każdy uprosi –
Gromniczna Pani!**

**Kiedy nad nami zawisną czarne chmury,
Gdy na wsze strony lecą błyskawice,
Gdy ciemność strasza od dołu do góry:
Święćmy gromnicę!**

**Matko Najświętsza! My nędzni grzesznicy,
Pod Twoją obronę się uciekamy,
Przed Twym obrazem,
przy świetle gromnicy,
Ciebie błagamy! (...)**

**Bądź nam Matką w życiu i przy zgonie,
Niech Twoja łaska zawsze nam przyświeca,**

Niech nasza miłość ku Tobie zapłonie.